

عنوان مقاله:

معنی شناسی عمیق گرا

محل انتشار:

فصلنامه رخسار زبان، دوره 3، شماره 10 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

علیرضا آذریک - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

پروین احمدی - پژوهشگر موسسه علمی - پژوهشی قلم سبز مرصاد

خلاصه مقاله:

بر پایه ی رویکرد شناختی ممکن است زبان فاقد معنای ثابت و دقیق- مفهوم صریح- باشد. در تقابل با این آرا رویکرد معنی شناسی ساختگرا حکایت از یک نکته ی عمده دارد و آن این که در این نوع مطالعه ی معنی نیز باید وجود یک یا چند معنی ثابت و مشخص برای هر واژه قابل بود و معناهای از پیش تعیین شده در آن از اهمیت زیادی برخوردارند. هدف این مقاله آن است که با تجزیه و تحلیل نظریه های گوناگون در حیطه ی معنی شناسی ثابت کند هر واژه ما را از لحاظ معنی شناسی فراتر از معنی شناسی ساختگرا، شناختی و... به معنی شناسی عمیق گرا با کارکردی بر مبنای دیالکتیک ادراکی و حقیقت عمیق در کلمات سوق می دهد زیرا هر کلمه دارای یک حقیقت عمیق است که بعد ثابت معنایی و ابعاد متغیر معنایی را می پذیرد. ضرورت انجام چنین مطالعه ای گشودن راهیست برای تصمیم گیری در مورد معنای ثابت و متغیر یک واژه بر اساس مستندات زبان شناختی و در انتها خواهیم دید که قابل شدن به حقیقت عمیق در مورد معنای واژگان یک ره یافت تازه در عرصه ی معنی شناسی است که انواع قابل شدن به تک معنایی، چندمعنایی، هم معنایی و... را جز بار ژنتیکی کلمات می داند.

کلمات کلیدی:

معنی، معنی شناختی، مکاتب معنی شناسی، معنی شناسی عمیق گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142545>

